

Проти мікроорганізмів ми використовували антибіотики і сульфаніламідні препарати: фталазол, бісептол. Із антибіотиків цефамезин і клафоран. Як протиалергічні та знижуючі проникність стінок судин супрастин, і гідрокортизон. Для підвищення резистентності організму тварини ми використовували аскорбінову кислоту з глюкозою, кокарбоксілазу, тималін, декарис.

Висновки. Для лікування тварин використовували комплексну схему до якої включали препарати різної дії: відхаркуючі, антимікробні, антигістамінні, дезінфікуючі, серцеві, імуностимулюючі та ін. Аналізуючи результати власних досліджень, можна зробити висновок, що розроблена комплексна схема лікування за респіраторних хвороб собак позитивно впливає на перебіг а саме зникають клінічні симптоми, поліпшується загальний стан, відновлюється апетит, температура тіла, частота пульсу, зменшується до норми кількість лейкоцитів, відновлюється лейкограма та показники швидкості осідання еритроцитів і гематокритної величини. Включення до комплексної схеми лікування клафорану та тималіну, фізіотерапевтичних процедур мало високий терапевтичний ефект, який також залежав від методу лікування, індивідуальної резистентності організму тварини, умов утримання.

КОН'ЮНКТИВІТ У СОБАК

Коваленко Г.Д.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

anna.kovalenko2405@gmail.com

Вступ. Кон'юнктивіт – це запалення слизової оболонки, яка покриває очне яблуко і віки зсередини. Як правило, кон'юнктивіт є вторинною проблемою, внаслідок інших захворювань очей або системних захворювань. Дане захворювання поліетіологічне, тому не можна виділити якусь одну причину, яка спричинила за собою це захворювання. В основному оболонка очей запалюється через різних мікроорганізмів, травм і роздратування зорових органів хімікатами.

Мета дослідження. Проаналізувати способи виявлення кон'юнктивіту в організмі тварин та визначити клінічні ознаки хвороби.

Матеріали та методи. Було проаналізовано дані сучасної літератури з діагностики, лікування та профілактики кон'юнктивіту у собак.

Отримані результати. Кон'юнктивіт – це одне з найпоширеніших захворювань очей. Одним з етіологічних чинників даного захворювання є породна приналежність. Найбільш часто хворіють кон'юнктивітом породи собак, які є

брахіоцефалами. Це такі породи, як мопси, пекінеси, той-тер'єри, бульмастифи, бассет-хаунди, малі пуделі, карликові пуделі, англійські бульдоги, мастіно неаполітано, французькі бульдоги та інші з подібним типом будови морди. Також до групи ризику входять йоркширського тер'єра. Їх очі можуть травмуватися через довгу шерсть на морді. Ще одна категорія собак, які входять в зону ризику, це собаки з білим кольором вовни або з відсутністю вовняного покриву. У них найчастіше кон'юнктивіт є вторинним і виникає на тлі алергічної реакції. До запалення зовнішньої оболонки ока можуть призводити: попадання на слизову агресивних хімічних речовин; механічні пошкодження; реакції гіперчутливості на пил, квітковий пилок і ін. (алергічний кон'юнктивіт); вірусні інфекції; бактеріальні ураження; грибкові захворювання; рідше аутоімунні порушення. За статистикою останніх років збільшилися випадки захворювання кон'юнктивіту саме у собак. Причиною вважається безконтрольне застосування антибіотиків. Лікування таких кон'юнктивітів утруднено, оскільки мікроорганізми адаптуються до застосовуваних антибіотиків, утворюючи біоплівки.

Які збудники можуть привести до кон'юнктивіту? Найбільш часто серед основних збудників виділяються пневмокок (*Streptococcus pneumoniae*), синьогнійна паличка (*Pseudomonas aeruginosa*), кишкова паличка (*Escherichia coli*), золотистий стафілокок (*Staphylococcus aureus*);

Симптоми кон'юнктивіту: почервоніння слизової; виділення з ока; блефароспазм – прагнення тварини тримати очну щілину прикритої; слабкість і млявість тварини; погіршення апетиту.

Як відомо, кон'юнктивіти поділяють на кілька форм:

– катаральна – проявляється світлобоязню, сльозотечею, слизова почервоніла, є блефароспазм. Закінчення слизового ексудату скупчуються в кутку очі і склеюють вії. При цьому набрякла кон'юнктива ока, очне яблуко западає всередину. Зазвичай протікає в гострій або хронічній формі;

– гнійна – носить гнійний характер. Умовно-патогенна мікрофлора (стафілококи і стрептококи) викликає запалення слизової оболонки ока, яке проявляється у вигляді піогенними виділень з очей. При цьому дані виділення спочатку мізерні, рідкі і каламутні, а потім стають рясними і набувають зеленуватого відтінку;

– фолікулярна – залучені лімфатичні фолікули третього століття. Дискомфорт викликає тертя цих фолікулів при морганні про рогівку ока, травмуючи її;

– алергічна – виникає через вживання недоброякісних кормів, а також ліків, шампунів, гельмінтів, укусів комах та інших причин.

Яквилікувати кон'юнктивіт у собак: Найважливіше – вчасно визначити причину запалення. Це дозволить вибрати правильну і найбільш ефективну

терапію. До звернення до ветеринара необхідно акуратно прибрати виділення ватним диском, просоченим фурациліном або відваром лікувальної ромашки. Це зменшить гостроту симптомів, а також запобіжить поширення інфекції на інші слизові оболонки. Потім обов'язково звернутися до лікаря.

Висновки. Кон'юнктивіт – це одне з найпоширеніших захворювань очей. До запалення зовнішньої оболонки ока можуть призводити: попадання на слизову агресивних хімічних речовин; механічні пошкодження; реакції гіперчутливості на пил, квітковий пилок і ін. (алергічний кон'юнктивіт); вірусні інфекції; бактеріальні ураження; грибові захворювання; рідше аутоімунні порушення. Найважливіше – це вчасно визначити причину запалення, що дозволить вибрати правильну і найбільш ефективну терапію.

ЧІПУВАННЯ – АКТУАЛЬНА ТЕМА ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМАШНІХ ВИХОВАНЦІВ

Коваленкова В.В., Сухін В.М.

Новомосковський коледж ДДАЕУ, Дніпропетровська обл., Україна

Vet-help@ukr.net

Вступ. Чіпування – це унікальний, сучасний безболісний і безпечний метод ідентифікації тварин, який існує в світі. Майже вся Європа ідентифікує за допомогою чіпів домашніх тварин, і це вже стало такою ж нормою і загальноприйнятим, як і їх щеплення проти сказу, тобто, обов'язково для всіх домашніх тварин.

Мета дослідження. Довести актуальність чіпування тварин.

Матеріали та методи. Проведено аналіз відкритих джерел інтернет-ресурсів та фахових видань з ветеринарної медицини.

Отримані результати. Раніше протягом десятиліть ідентифікація тварин проводилася за допомогою таврування і татуювань, які поступово відходять в минуле, так як мають ряд недоліків, наприклад: татуювання з часом спотворюється або линяє; клеймо заростає; ярлики і бірки губляться; при необхідності їх легко можна підробити; вкрай болюча для тварини процедура.

Говорячи на тему «чіпування», гадаю потрібно відразу розділити його на обов'язкове і добровільне. Обов'язковість чіпування виникає, як правило, при вивезенні тварин до країн Євросоюзу. А добровільне чіпування дозволяє вам самим вирішувати наскільки це необхідно вашому вихованцеві.

Що ж собою являє мікрочіп? Це маленька стерильна капсула з біосумісного скла, розміром не більше 20 мм. У середині капсули і розташований